

Μὴ τούτο θά σφριζώμει,
τὰ δόντη μας θά τριζώμει,
στακτη παντού θά ριζώμει,
καὶ πλούτη θά κηρύζωμει.

Μὴ τούτο θά παρλάρωμει,
μ' αὐτό θά σπεκουλάρωμει,
τὸν Χάιμπερ θά κηιλάρωμει,
καὶ μπόμπαις θ' ἀμολάρωμει.

Ἡ Δύσις δὲ παρῖμενε καὶ μένει πάντα φίλη
ἂν κ' οὐκ ὀλίγα πρὸς αὐτὴν τὸ κράτος μας ὀρεῖται.
Μὰς ἔχει ἕναν ἔρωτα, μὰς ἔχει μὴν ἀγάπη
μ' ὅσα κ' ἂν τῆς ἐκώφει, μ' ὅσον παρὰ κ' ἂν χάνουν,
κ' ἂν εἰς βρισίαι καθ' ἡμῶν πᾶς ζῆνος ἐξετράπη
ὅσα λίγα πᾶς μας ἀγαποῦν. ἀλλ' ἔτσι μὰς τὸ κάνουν.

Ἐγὼς κατ' ἐπιφάνειαν κ' ἀμειλικτος ὀργή,
μὰ σ' τὸ κρυπτόν ἐκτιμῆσαι κ' ἀκράτητος στοργή,
κ' ἂν τῶν Ἑλλήνων σήμερὰ τὴν δόξαν κοροῖδεν
ἀλλ' ὅμως ὅποιον ἀγαπᾷ ὁ Κύριος παιδεύει,
ἢ δὲ στοργῇ τῆς Δύσεως, πού τρέμει ἄδουμά μου,
εἶναι στοργῇ λανθάνουσιν ὅσα τὸ περισσότερο μου,
οὐ μὴν ὑπάρχει ὅσα κ' αὐτὸ κ' ἀμείλια παρμένει
κ' εἰς βρισίαι καθ' ἡμῶν γενναῖον ἐξουβαίνει.

Ἐν μέσῳ δὲ τῆς γενικῆς τῶν ζῆνων συναυλίας
ἐν φύλλον περιπεδαστόν τῆς προσφιλοῦς Παλλίας
ἔγραψ' ἑπαινούς θαφίλις κ' ἐγκώμια γῆ μείνα
ὅτι κ' αὐτὸς ὁ Πάλμειστον ὅτ' ἡ Λόντρα σάν μ' ἰγνώρισε
ἀμέσως τῆ χρισίαι, τὸν ἄπυρ τρία κ' ἔνα,
καὶ σπλάντις εἶπε μίσα του κ' ἰσάστει κ' ἀπόρησε.

Δίτσι προεμάνεσαι μὲ τὸ σφόν του πνεῦμα
εἰς τῆς ἐνδόξου μου ζωῆς τὸ παρακάθε ρεῖμα
πᾶς θά καθίσω μὴ φορὰ ἑπάνω τὸν ὑσπλήγων
τὴν σπᾶθην τὴν Δαμωκλειον ὅτ' αἰ χεῖρας μου συσφίγγων,
καὶ μὲ παιδικὰ λιγυρούς καὶ θυμὰ φορμίζων
καὶ μ' ἔχους κ' σπλάντιματα τομάρια καὶ σπλάνγγων
θὰ ριζώ κάστρα δαισιτόων καὶ Φράγγων πισπρίγγων.

Ὅπότεν δ' ἐκοπάνει τὸν Ἀγγλικὸν ἀέρα
φωνῆν ἐξ ὕψους ἤκουσα ἐπὶ χάσκειν ἰδῶ πέρα ;
τὴν ἑλλάδα πῆγαινε, πού ταμπουρὰ βερρῶν,
κὺς ἄμ βελθίδες κ' ὑσπλήγγες ἐκεῖ αἰ καρτεροῦν,
καὶ σὺ ἀδικως χάνσαι μὲ Τόρις καὶ μ' Οὐίγγους
κ' εἶσαι μὴδὲν μὲς ὅσους πολλούς καὶ νοῦλα ὅσους ὀλίγους.

Κ' εἶπα κ' ἰγὼ καθ' ἑαυτὸν ἀγχιτὶ ὅσους Ἀγγλους μένω ;
παποῦται ἀπ' τὸν τόπο σου κ' ἔς εἶναι μωλωμένο,
κ' ἐπάτησα τὰ χῶματα τῆς γῆς τῆς γεννηταίρας
κ' ἰρήνην Ἀρόδος τῶν Ρωμῶν καὶ Καίσαρ καὶ Σωτήρας,
κ' ἐξάπλωσα φερρῶν πλατὺς εἰς ὄφρας τὴν ἀριὰ
κ' εὐθὺς ἐξεβαθάρωσα τὴν βάρβρον πατριὰ
κ' ἔγιναν τῆ ματάκια τῆς γῆς τὸν παρὰ γαυρίδα
κ' ὅλους τοὺς ζῆνους ἐκαμα καὶ βγάλω ἀγουρίδα,
καὶ πάντα βομβαρδέβωλον τὸ κράτος ἱερταίωσα
καὶ τοῦ κυρίου Πάλμειστον τὸν τρόπον ἐδικαίωσα.

Ἰσος πρὸς ἰσους θά ταχθῶ καὶ σὰν ἀσκή θά σκάσω
κ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς ὄβριστας θά τοὺς πειθαναγκάσω
νὰ βγάλωμε γονατιστοὶ ἔμπροστά μου τὸ καπίλο
καὶ νὰ μοῦ εἰδουν δαινακὶ κ' ἰγὼ νὰ μὴν τὰ θίλω,
κ' ἔτσι νὰ δεῖωμε μὴ φορὰ ὅσων δαισιτόων τὸν ἔμιλο
τὸ τί ἐστὶ βερύκοκο, τὸ τί ἐστὶ κορόμφιο.

Ταῦτα λίγω, Βουλευταί,
κ' ὅπως ἔδωσα ποτὶ
φίλος τις πρὸς ἄλλον φίλον
τριαντάφυλλον μὲ φύλλον
καὶ παρήγγιλε ὅτ' ὄν φίλον
ἐφιλε φύλαττε τὸ φύλλον,
ἔτσι σήμερὰ κ' ἰγὼ
διγῶς νὰ πολυλογῶ
φύλλα τῆς ἐλγᾶς σὲς στέλλω
κ' εἰς καθένα παργγέλλω :
ἐφιλε φύλαττε τὴν πίστιν
καὶ μὲ ἤξεις οὐκ ἀφέξει
μὴ ὅτ' ὄφλλον τούτο δεῖξης
ἀπιστίαν ἐλαχίστην,
λίγες δ' ἀφελῶς τοῖς φίλοις
πᾶς ὅτ' ὄφλλον τοῦτ' ὀρεῖταις
τὰς μεγάλας ἀφελείας
τῆς ἰσωρλεύς φίλιας.

Καὶ τώρα σὲς παρακαλῶ νὰ πᾶτε νὰ συχάσετε
καὶ τὸ Χριστογεννητικό μοσχάρι νὰ παρχάσετε,
ὅπότεν δὲ μὲ τὸ καλὸ ἰδῶ ἔναγαυρίστε
ἰσως καὶ τὸ περισσότερο κατὰ πολὺ ν' αὐθῆση,
καὶ τότε πλέον νητοκίαι καὶ μὴ θὰ ἰορίστε
κ' ἀφύκτως δικαπλάσιον θὰ πάρει μπασίον.

(Μὲ τίτοιμα τοὺς μπεμπέδες του ὁ Λόρδος παρασκώτιος,
ἢ στρουγγα δὲ μετὰ κραυγῶν τὸν κατεχειροκρότησε
κ' ἔπεισε κ' ἱπροσκύνησε τὸ λαίμαργο θηρίο,
κ' ὁ Φασουλῆς κ' ὁ Περικλῆς, καθῶντα χασομῆρικα,
ἰγκάρσαν ἠρόφωνο ἀπὸ τὸ θεωρεῖν :
αγιά σου, μαρὶ Πυρπολητῆ, πού βῆρηες τὴν Ἀμερίκα.)

Καὶ ὄλλοιαι ποικιλίας, μ' ὄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τοῦ Μπάμπη τοῦ Ἀντίνου μας ἡΜΕΡΑΙ ΑΤΤΙΚΑΙ
κ' εἰκόνας γλαφύροτατας γελιογραφικαί,
ἐξωφύλλον μοναδικόν, καλλιτεχνία πρώτη,
καὶ γέλοια ὅπου γίνεται καινούργιο τὸ σπικότι,
πνευματικὸν ἐνυρφήμα, γελῶτων περιβόλι,
ἐκεῖ κ' οἱ περιβόλιτοι Π α ρ α δ α ρ μ ε ν ο ἰ ὀλοι.
Ἄλλ' εἶναι περὶ τὸν κανεῖς συστάσεις νὰ ὄσες κῶνθ
γὰ τέτοια κανακάρικα καὶ πᾶνθημα βιδάλια ...
τὸ διαπρόπτον ὄνομα τοῦ συγγραφέως ἔβδινε,
πλοῦνται δι' ὅσον τρεῖς δραχμᾶς ὅτ' αἰ Βιβλιοπωλεταί.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΥΝΑΝΑΛΤΡΟΦΟΝ μὲ παγγίνα παντοῖα,
ἐκεῖ πολλά περτέρωγα, ἐκεῖ χαρομνανεταί,
καὶ τάλυτα μυστηρια ταχυοακτιδιουργίας
καὶ κάθες προβληματικῆς καὶ σκοπιτικῆς μαγειρίας,
παρ' ὄλων ἐκτελόμενα προχερῶς τε κ' εὐκείως
καὶ πᾶς καὶ πᾶσα φαίνεται μαριόλια καὶ μαριόλος
Βιδῶν ἀρωπαστόν γὰ δυναναστροφᾶς
κ' εἶναι πόλι καλλιτέρω μὲ ἕτρα νὰ μὴ ἔφς
παρὰ τοιαῦτα παιδιὰ νὰ στερεθῆς δατέας ...
εἰς τὸ γινώστον Κατάστημα πωλεῖται τῆς Ἐστίας.